

ПРОТОКОЛ

№ 700

гр. София, 13.02.2024 г.

СОФИЙСКИ ГРАДСКИ СЪД, НО 11 СЪСТАВ, в публично заседание на тринадесети февруари през две хиляди двадесет и четвърта година в следния състав:

Председател: Тони Гетов

Съдебни Велислава М. Гюрова

заседатели: Петя П. Стойчева

при участието на секретаря Даниела Т. Славенова и прокурора Ж. Андр. М.

Сложи за разглеждане докладваното от Тони Гетов Частно наказателно дело № 20231100207376 по описа за 2023 година.

На именното повикване в 10:00 часа се явиха:

ОСЪДЕНИЙТ К. Й. Т., се явява лично.

ЯВЯВА се защитникът му адв. Б..

СТРАНИТЕ: /поотделно/ Да се даде ход на делото.

Съдът като намери, че няма процесуални пречки за даване ход на делото

ОПРЕДЕЛИ:

ДАВА ХОД НА ДЕЛОТО.

Снема самоличността на осъдения:

К. Й. Т., роден на **** г. в гр. София, българин, български гражданин, средно специално образование, разведен осъждан, с постоянен адрес: гр. София, ж.к ****, ЕГН *****.

Съдът разяснява на страните правата им процеса, както и правото на отвод на състава на съда, прокурора и секретаря.

СТРАНИТЕ: /поотделно/ Запознати сме с правата. Няма да правим отводи.

Съдът ДОКЛАДВА постъпила жалба от К. Й. Т. на осн. 416, ал. 8 НПК, с която се иска да бъде постановено освобождаването на осъдения К. Й. Т. от изтърпяване на присъда, приета за изпълнение на територията на Република България с определение на съда по НЧД №1865 по описа от 2023 г., с която К. Т. е осъден на наказание „Лишаване от свобода“ за срок от 12 години като престъплението е квалифицирано по по чл.354 а, ал.2,и зр.2, предл.2 и 4, вр. чл.20, ал 2, ал.1, вр.чл.18, ал.2, вр.ал.1 от НК на Република България.

Адв. Б.: Поддържам жалбата в цялост. Поддържам направените доказателствени искания като бих желал да представя присъдата на И.Г., от която ще стане ясно, че кокаинът, заради който е осъден моят доверител, е бил на разположение на руските власти няколко месеца преди доверителят ми да замине в Русия. В тази връзка нашето твърдение е, че не може да се разпространи кокаин, който нямаш.

Съдът намира, че направените доказателствени искания от защитата на осъденото лице в молбата, а именно да бъдат разпитани 3 души свидетели, е неоснователно. Настоящият съдебен състав не е в правомощията си да проверява правилността на постановения съдебен акт в Руската Федерация. Приема представената присъда от 25.11.2011 г, поради което

ОПРЕДЕЛИ:

ОСТАВЯ БЕЗ УВАЖЕНИЕ искането за разпит на свидетелите И.Х.Г., Т.К.В., Г.М.Л..

ПРОКУРОРЪТ: Представям справка от Затвора за частта от изтърпяното наказание.

Адв. Б.: Да се приеме.

Съдът

ОПРЕДЕЛИ:

ПРИЕМА представеното от прокуратурата удостоверение, както и представената присъда.

СТРАНИТЕ /поотделно/: Нямаме други искания по доказателствата.

Съдът като намери делото за изяснено от фактическа и правна страна

ОПРЕДЕЛИ:

ДАВА ХОД ПО СЪЩЕСТВО.

Адв. Б.: Считам, че жалбата на осъденото лице е основателна. Съобразно конвенцията за трансфер на осъдени лица, както и договорът за правна помощ между Русия и България за да се приеме една тяхна присъда за изпълнение то действията и бездействията, за които е осъдено лицето в чужбина по своята същност трябва да бъдат годни с тях да се реализира отговорността в България. В настоящият случай прочитайки присъдата на И.Г., както сме я представили пред вас, ще видите, че както казах кокаинът е бил задържан от руските власти много преди доверителят ми да замине за Русия. Налице е била явна провокация към престъпление и от тази гледна точка защитата твърди, че при същата фактическа обстановка, ако доверителят ми беше съден в Република България, то щеше да се намери, че неговото деяние не съставлява престъпление. И от тази гледна точка твърдим, че е налице един съдебен акт, който е приведен в изпълнение без правно

основание и ще помоля да намерите жалбата за основателна и да разпоредите да бъде освободен

ПОДСЪДИМИЯТ: Поддържам казаното от защитника ми.

ПРОКУРОРЪТ: Намирам молбата на осъденото лице за неоснователна. На първо място настоящото производство е по реда на чл. 416, ал. 8 от НПК тази нова разпоредба е с оглед възможността на съдебен контрол върху действията на прокуратурата като орган по изпълненията на наказанията във връзка с привеждане в изпълнение на съдебен акт, съгласно чл. 416, ал. 2 НПК. В закона е посочено без правно основание. Помоему тази разпоредба би могла да се приложи, когато осъденото лице чрез задържане под стража или изтърпяване на домашен арест е изтърпяло наложеното наказание или, както е имало такива случаи, присъдата е получена като влязла в сила и съответно приведена в изпълнение, а се оказва, че след това е обжалвана в законоустановения срок и всъщност не е влязла в сила. Настоящият случай не е такъв.

СГП е изпълнила задълженията си като е привела в изпълнение определение, влязло в сила като го е изпратила на началника на Затвора-София. Става въпрос за определение от 19.04.2023 г. по НЧД №1865/2023 г. на СГС, 11 с., влязло в сила на 5.5.2023 г., с което са решени въпросите относно изпълнения на чужда присъда на Петроградски районен съд-Санкт Петербург, с която К. Т. е осъден на 12 години „Лишаване от свобода“.

Всъщност това наказание все още не е приведено в изпълнение, тъй като в момента Т. търпи друго наказание, видно от справката - остатък от условно предсрочно освобождаване по дело на СпНС поради неизпълняване на пробационна мярка, който е приведен в изпълнение от СГС. На следващо място, настоящата жалба е против самото определение на СГС, с което са решени въпросите по изпълнение на чуждата присъда, което смятам за недопустимо, тъй като е съществувала възможност за обжалване на определението в 15 дневен срок пред въззивния апелативен съд. Не е направено и определението на СГС е влязло в сила, те. имаме окончателен съдебен акт, който се отличава със стабилитет и може да бъде атакуван единствено и чрез възобновяване на делото. На следващо място жалбата е и против самата присъда на Руската Федерация, което също смятам за недопустимо. Относно посоченото в жалбата нарушаване на разпоредбите по чл. 463, т. 3 НПК следва да се посочи, че трябва да се прави разграничение между трансфера на осъдени лица и признаване на чужда присъда. Това са два института на международно-правно сътрудничество, но между тях има и разлики: трансфера е репатриране, връщане в държавата на неговото гражданство на затворник, който е осъден и изтърпява наказание „Лишаване от свобода“ или „Доживотен затвор“. След размяна на документи между държавите с участие на Главния прокурор и след фактическото предаване на лицето следва третата последна фаза, която е от компетентността на Градски съд по решаване на въпросите за адаптиране на присъдата и изпълнение на

наказанието. Наказанието става изпълнимо в приемащата държава и продължава неговото изпълнение. От същото е приспаднато търпяното наказание и задържането под стража в РФ. По изключение се прави приспособяване на наказанието, когато срока не съответства на наказанието. В случая такова приспособяване не е правено, тъй като наложеното наказание не превишава максимумът, предвиден за аналогичното престъпление в българския НК. За разлика от трансфера признаването на чужда присъда, което се цитира в жалбата, има за цел да прехвърли последиците на осъждането там, където осъденият се намира. Разликата е, че тази процедура не е съпроводена с предаване на лице и инициативата е само на държавата, в която е постановена присъдата без инициране от страна на прокуратурата. Българският съд не може да пререшава чужда присъда, това е заложено в разпоредбите на чл. 459, ал. 1 и 461 НПК. В закона изрично е посочено какви предпоставки следва да бъдат обсъдени и това е направено в производството по чл.457. Възраженията срещу присъдата могат да бъдат поставени единствено пред съда, постановил самата присъда. Както проведеното производство по чл. 457 НПК, така и настоящото по чл.416 са особени по своя характер производства. Това не е наказателно производство и затова в тях не могат да се разпитват свидетели относно доказване на обстоятелства по извършване на самото престъпление. В тях не се решават въпроси относно вината и отговорността. Същите са били окончателно решени от чуждия съд. При трансфер на осъдени лица, както е в настоящия случай, винаги има постановена и влязла в сила присъда на чужда държавна, която само подлежи на изпълнение, съгласно чл.3, ал.1, б. б“ и чл. 10, ал.1 от Конвенцията за трансфер на осъдени лица. Съгласно чл.12 на тази конвенция осъденият може само да се помилва и амнистира или да се смекчи наложеното наказание, но не може да се преразглежда присъда. Ето защо смятам, че жалбата е неоснователна и следва да бъде оставена без уважение, а производството да бъде прекратено.

Съдът ДАВА ПРАВО на последна дума на осъденото лице.

ОСЪДЕНИЙТ: Осъден съм за нещо, което не съм извършил и съм заставен да извърша от ФСБ. Не съм обжалвал, защото съм арестуван от ФСБ. Пет години бях там и съм осъден от показанията на тези трима души, които са в заговор. Нямам нищо с цялата работа. Просто бях принуден да извърша опит в преместване, а съм осъден за подготовка – нещо, което не участвам в заговор. В Русия не можеш да обжалваш, когато не сътрудничиш с тях, особено с ФСБ. Девет месеца сме лежали в дрехите, в които сме арестувани. За мен е важно, че разбрах – мога да обжалвам, да се опитвам да възобновя...

Съдът се оттегля на съвещание.

След съвещание Съдът намира за установено следното:

Производството е по чл. 416, ал.8 НПК, инициирано по жалба на осъдения К. Й. Т. С жалбата същият иска да бъде освободен от изтърпяване на постановена в Руската Федерация присъда, приета за изпълнение с определение по НЧД №1865/2023 г., влязло в сила на 25.05.2023 на СГС.

От представената жалба на практика се иска настоящият съдебен състав да ревизира присъда, постановено по дело № 1-301/2019 на Петроградски районен съд, Санкт Петербург, Руската Федерация, с която К. Т. е осъден за престъпление по чл.228, т.1, вр. чл.30, т.3 от НК на Руската Федерация, съответстващо на престъпление по чл.354а, ал.2, изр.2, пр.2 и 4, вр. чл.20 ал.2 вр. ал.1, чл.18 ал.2 вр. ал.1 от НК на Република България.

Твърди се, че осъденият Т. не е извършил деянието, за което е осъден на територията на Руската Федерация. Следва да се отбележи, че законодателят в чл. 459 НПК е предвидил, че присъда по отношение на лице, което е осъдено в чужда държава подлежи на проверка само на компетентните органи на тази държава. Компетенцията на българския съд е само да приспособи произнесената вече в друга държава към законодателството на Република България, да признае дали престъплението, за което лицето, осъдено в чуждата държава, има аналог в българския наказателен кодекс и единствените правомощия на съда относно проверка на присъдата, е възможността му да намали размера на наказанието, ако предвиденият в българското законодателство максимум е по-нисък от наложеното наказание, което в случая не е така. Ето защо Съдът намира, че всички доводи на защитата за преразглеждане и ревизиране на присъдата в Руската Федерация са неоснователни.

Следва да се отбележи, че доводи в тази насока не са посочени от осъденото лице и от защитата му по НЧД №1865/2023. Определението е влязло в сила като не е обжалвано от осъдения т.е. същият се е съгласил с мотивите на съда, счел е определението на българския съд за законосъобразно и правилно и не го е обжалвал.

По делото следва да се вземе предвид и договора за правна помощ между Република България и бившия СССР, впоследствие Руска Федерация, за правна помощ в наказателни дела, в който изрично е отбелязано, че и двете страни се уведомяват за влязла в сила присъда без да има каквато и да е възможност от съда на другата страна да ревизира присъдата, която е представена.

За пълнота следва да се отбележи, че в момента осъденият К. Т. не изтърпява тази присъда, а изтърпява друго наказание, определено по НЧД № 5284/2018 г. на СГС, с което същият изтърпява наказание по друго дело, а изпълнението на наказанието по настоящото дело още не е започнало. Доколкото обаче се иска осъденото лице да бъде освободено от изтърпяване на приспособеното наказание по НЧД №1865/2023 г., то Съдът намира молбата за неоснователна, поради което

О П Р Е Д Е Л Е Н И Е

ОПРЕДЕЛЕНИЕ.

ОСТАВЯ БЕЗ УВАЖЕНИЕ жалба на К. Й. Т., ЕГН ***** за освобождаване от изтърпяване на влязла в сила присъда, приета за изпълнение от българския съд с определение по НЧД №1865/2023 г. по описа на СГС.

ОПРЕДЕЛЕНИЕТО е окончателно и не подлежи на обжалване.

Протоколът се изготви в съдебното заседание, което приключи в 10:20 ч.

Председател: _____

Заседатели:

1. _____

2. _____

Секретар: _____